

Đề bài

Mùa hè với những cơn mưa chợt đến rồi chợt đi. Em hãy tả một cơn mưa mà mình có dịp quan sát cho mọi người cùng biết

BÀI LÀM

Mùa hè, mùa của những chú ve trong khóm phượng hồng, mùa của những chú bé thích chạy nhong nhong ngoài đường và cũng là mùa của những cơn mưa rào chợt đến rồi chợt đi.

Em đang cùng tụi bạn thong thả dạo bước trên con đường nhựa bóng láng của quê em vừa mới được tôn tạo lại. Bầu trời trong xanh lồng lộng, thỉnh thoảng một vài đám mây bông bênh trôi giữa tầng không. Có lẽ, chúng cũng đang đi dạo mát như chúng em. Hai bên đường hàng me xanh một màu xanh ngọt mắt, treo lơ lửng những chùm me non vừa kết trái. Gió vẫn rì rào thổi làm cho cái nóng của buổi chiều hè như dịu đi một ít. Nhưng ai ngờ chỉ một loáng sau, những đám mây trắng như bông vội vã kéo nhau bay về hướng tây. Trời bắt đầu nổi gió mạnh. Những đám mây đen từ đằng đông ùn ùn kéo đến. Bầu trời như sẫm lại. Mây dày đặc hơn, quánh lại với nhau như hạ thấp xuống. Rồi đột nhiên: rào, rào... mưa đổ xuống xối xả.

Muôn vạn những hạt mưa to nhỏ thi nhau ào xuống. Những hạt mưa trong veo như thủy tinh, mát rượi. Gió thổi càng lúc càng mạnh, cây cối hai bên đường rũ xuống. Xe cộ như vắng hẳn. Tụi nhỏ trong xóm gọi nhau í ới tắm mưa. Mưa mỗi lúc một nặng hạt, chúng em ngồi trong một cái quán hoang bên lề đường nhìn trời. Mưa vẫn thi nhau rơi xuống mái tôn, nghe âm âm như những châu trống đội, rồi ào ào nước đổ xuống lề đường. Em đưa bàn tay ra hứng mưa. Mát quá! Những hạt mưa mát rượi cả lòng bàn tay. Bất chợt, em nhớ về kỉ niệm cách đây một năm. Em có nhớ bạn tên Trung. Mỗi khi có mưa, chúng em kéo nhau ra tắm mưa mặc cho người đang nhễ nhại mồ hôi. Thế rồi về nhà nhỏ bị cảm, bị ba má trách mắng. Bây giờ, Trung đã theo gia đình về thành phố. Không biết mỗi khi nhìn trời mưa, Trung có nhớ đến em không? Em đang miên man hồi tưởng về quá khứ thì mưa đã bắt đầu nhẹ hạt, rồi tạnh hẳn. Bầu

trời lại trong xanh và cao lồng lộng như mấy chục phút trước đây.

Mưa đã dứt rồi mà em vẫn còn băng khuâng mãi. Mưa ơi! Mưa đã làm dịu một tâm hồn tôi, dịu mát cả vạn vật và cho tôi những giây phút êm đềm sống lại với những kỉ niệm xưa về người bạn thân. Cám ơn trận mưa rào mùa hạ.